

РЕШЕНИЕ

№ 6082

гр. София, 17.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 05.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2449** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.205, ал.5 от Закона за предучилищното и училищното образование /ЗПУО/.

Образувано е по жалба на Л. Д. К., действащ лично и със съгласието на К. М. К. – родител и законен представител, срещу Заповед № 961/16.02.2023г. на директора на С. математическа гимназия „П. Х.“, с която на основание чл.259, ал.1 и чл.203, ал.1 от Закона за предучилищното и училищното възпитание /ЗПУО/ му е наложена санкция „забележка“.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон. Счита, че нито класният ръководител, нито училищното ръководство са предприели и реализирали предвидените в ЗПУО императивни мерки преди да пристъпят към налагане на процесната санкция, без да посочва какви са те. Същевременно твърди, че освен обжалваната санкция спрямо него са приложени и други мерки – изготвяне на презентация на тема „Академична честност“ и представянето ѝ пред паралелките от 7 клас. Посочва, че от началото на 2022-2023 учебна година в училището е въведен нов правилник за вътрешния ред като с него са въведени термини, за които в българското законодателство липсват легални дефиниции – „академична честност“ и „оказване на помощ на съученик“, разглеждани на плоскостта „преписване“ – в първия случай от автономен източник, а във втория

случай – от работата на друг ученик с неговото съгласие и съдействие. В случая жалбоподателят бил наказан за липса на академична честност, т.е. за преписване по време на писмено изпитване под формата на тест като изложените в заповедта факти и обстоятелства не били доказани, а приложената мярка – твърде тежка за първо провинение. Посочват се пропуски в процедурата – изготвянето на мотивирано предложение от 13.02.2023г. и доклад от класния ръководител от 26.02.2023г. като според жалбоподателя тяхната цел е да санират допуснатото нарушение на чл.203 ЗПУО, а именно издаване на заповед след изтичане на 14-дневния срок.

В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.Н., която също така възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение от страна на ответника.

Същият, лично и чрез адв.Н., моли за отхвърляне на жалбата като неоснователна тъй като по делото е установено съответствие на санкцията с изискванията за форма и съдържание на акта, както и спазване на предвидената в закона процедура, в т.ч. сроковете за налагане на санкцията. Претендира присъждане на разноски по представен списък. Според него няма значение дали ученикът е осъществил фактически преписване или е направил опит за преписване, тъй като със задържането на телефона по време на час, вместо той да бъде оставен на определеното място в класната стая, вече е осъществил нарушение на правилата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Страните не спорят и от доказателствата по делото се установява, че през учебната 2022-2023 година жалбоподателят е бил ученик в СМГ, в 8 Г клас.

На 17.01.2023г. в часа по химия било проведено писмено изпитване на учениците под формата на тест. Докато раздавала тестовете на учениците, г-жа А. В. – преподавател по химия на 8 Г клас през тази учебна година, се обърнала и видяла, че на коленете на Л., на когото вече била дала съответния празен формуляр, съдържащ задачите и въпросите, на които учениците следва да отговорят по време на изпитването, бил поставен мобилния му телефон. В писмената му работа били нанесени няколко отговора, поради което тя го оставила да я довърши, след като му взела телефона. Писмената работа била оценена с оценка „много добър“ и тази оценка впоследствие била нанесена в електронния дневник, а после премахната оттам. От доказателствата по делото се установява, че всъщност оценката е „добър“ – 3,90.

За установеното, възприето от учителя като преписване, била вписана забележка от г-жа В. и Л. следвало да бъде изпитан по химия устно върху целия материал през следваща седмица, в следващия час по химия, на което изпитване получил много добра оценка.

За станалото в часа по химия класният ръководител г-жа М. Г. била уведомена същия ден от майката на Л.. Когато пристигнала в училище тя разговаряла както с ученика, така и с преподавателя по химия г-жа В.. И двете, разпитани като свидетели по делото, поддържат, че в училището строго се спазва правилото по време на час учениците да не използват мобилни телефони или други устройства, освен ако това не се налага във връзка с работата и да предават за съхранение своите мобилни

устройства на определените за целта места преди началото на учебния час/блок. Това правило е регламентирано в чл.43, ал.3, т.9 и ал.4, т.14 от Правилника за устройството и дейността на С. математическа гимназия „П. Х.“ за учебната 2022-2023г., приобщен към доказателствата по делото.

Според г-жа Г. преди налагане на санкцията било проведено изслушване на ученика, била уведомена Агенцията за закрила на детето. Правилото за спазване на принципа на академична честност бил нововъведение в правилника, за което учениците и техните родители били уведомени още в началото на годината. Не е видяла на видеозаписа от камерата за наблюдение, инсталирана в кабинета по химия, Л. да преписва. Според г-жа В., както учителите, така и учениците знаят точното местоположение на камерите, но не знае дали конкретната камера може да „хване“ телефона в скута му.

От писмените доказателства по делото се установява, че още на 17.01.2023г., в 11,01 часа, чрез „Школо“, г-жа В. е уведомила майката на Л., че по време на писмено изпитване в часа по химия той е преписвал от телефона си и за това деяние ще бъде предложен за наказание. На 19.01.2023г. от учителя по химия в „Школо“ е въведена и официална забележка, че ученикът преписва от мобилния си телефон по време на писмено изпитване.

На 26.01.2023г. с вх.№ 1484 от класния ръководител г-жа Г. е заведен доклад по случая, от който се установява, че освен Л. в часа по химия е преписвала и ученичката Р. К.. Върху този доклад е поставена резолюция „да се насрочи среща с учениците и родителите за 06.02.2023г. от 12,00 часа.“

С писмо от 30.01.2023г. на ответника е уведомена майката на Л., че във връзка с извършеното нарушение се открива процедура за налагане на санкция „забележка“ като са указани правата на ученика и родителя по време на това производство. Със същото писмо за случая е уведомен Отдел „Закрила на детето“ при ДСП „Т.“

За проведеното изслушване на ученика е съставен Протокол № 11/06.02.2023г. като изслушването е проведено в присъствието на бащата на ученика В. К. и училищния психолог К. Ф.. Родителят е изразил становище, че санкцията не се налага правомерно, а училищният психолог е вписал забележка, че ученикът не приема и отказва да признае, че е извършил нарушение.

След изслушването на 06.02.2023г. от класния ръководител до директора на СМГ е изготвено мотивирано предложение за налагане на санкция „забележка“, заведено с вх.№ 1733/13.02.2023г. за установеното нарушение на чл.56, т.3 от Правилника за устройството и дейността на училището. Съгласно посочената разпоредба санкцията „забележка“ се налага при подсъзнаване, преписване или плагиатство.

Последвало е издаването на оспорената заповед, връчена на представител на жалбоподателя на 17.02.2023г., а жалбата срещу нея е заведена в регистратурата на съда на 01.03.2023г.

При така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните изводи от правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване административен акт по арг. от изричната разпоредба на чл.205, ал.5 ЗПУО, от лице, което е адресат на акта и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл.149, ал.1 АПК.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за

законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.203, ал.1 ЗПУО санкцията "забележка" се налага със заповед на директора по мотивирано писмено предложение на класния ръководител. В процесния случай заповедта, предмет на обжалване, е издадена от директора на СМГ „П. Х.“ по предложение на класния ръководител г-жа М. Г., съответно е издадена от компетентен административен орган.

При издаването на оспорената заповед е спазено изискването за форма - административният акт е надлежно мотивиран от фактическа и правна страна, като освен задължителните реквизити, посочени в специалния закон - чл.205, ал.1 и ал.2 ЗПУО, отговаря и на общите правила по чл.59, ал.2 АПК, доколкото са налице ясни и конкретни мотиви и разпоредителна част.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да обусловят отмяната на акта само на това основание.

За откриване на процедура по налагане на санкцията по чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО, в съответствие с чл.204, ал.1 ЗПУО директорът на училището е уведомил майката на Л., както и ДСП – Отдел „Закрила на детето“ при ДСП - Т.. Последното не е било необходимо с оглед вида на конкретната санкция. Ученикът е изслушан като му е дадена възможност да обясни поведението си. Неподкрепена от доказателствата по делото намира съдът тезата на оспорващия, че предложението на класния ръководител до директора е изготвено по-късно, единствено с цел да санира пропуските в процедурата, във вр. със срока по чл.205, ал.1 ЗПУО. Съгласно посочената разпоредба заповедта за налагане на санкцията се издава в 14-дневен срок от предложението за налагане на санкция на класния ръководител, съответно педагогическия съвет по чл.203. Този срок обаче има само инструктивен характер и доколкото изготвянето на предложението по чл.203 ЗПУО не е обвързано с конкретен срок но и твърденията на жалбоподателя не намират опора в законовите разпоредби.

Въпреки липсата на основания за отмяна на заповедта на основанията по чл.146, т.1-3 АПК, съдът намира, че е осъществено отменителното основание по т.4 с.р., а именно неправилно е приложен материалният закон.

Съгласно чл.199, ал.1 ЗПУО за неизпълнение на задълженията, определени в закона, в нормативните актове по неговото прилагане и в правилника за дейността на училището, след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците, на ученик може да се налагат следните санкции: 1. забележка; 2. преместване в друга паралелка в същото училище; 3. предупреждение за преместване в друго училище; 4. преместване в друго училище; 5. преместване от дневна форма в самостоятелна форма на обучение.

В случая на ученика е наложена предвидената в чл.199, ал.1, т.1 ЗПУО санкция - забележка.

В чл.172, ал.1 ЗПУО са регламентирани основните задължения на учениците, като относимите за процесния случай са тези, посочени в т.10 и т.12 - да спазват правилника за дейността на институцията и да не използват мобилните си телефони по време на учебните часове.

Според чл.172, ал.2 ЗПУО правилникът за дейността на институцията може да предвиди и други права и задължения за децата и учениците, доколкото те не

противоречат на този закон. В случая в Правилника за дейността на СМГ в чл.43, ал.2, т.9 е регламентирана забрана, аналогична на задължението по чл.172, ал.1, т.12 ЗПУО – ученикът няма право да използва мобилни телефони, таблети, умни часовници или други електронни устройства по време на учебните часове. Във връзка с тази забрана в ал.3 на същата разпоредба – т.14 от нея, е регламентирано задължение за ученика да предаде своите мобилни комуникационни устройства за съхранение на предвидените за това места в класната стая в началото на всеки учебен час/блок.

От събраните доказателства по делото безспорно се установява, че на 17.01.2023г. в часа по химия Л. не е предал своя мобилен телефон за съхранение на определеното за целта място преди началото на часа, с което не е изпълнил задължението, предвидено в посочената разпоредба. Процесната санкция обаче не му е наложена за това, а че по време на писменото изпитване преписва от непредаденото мобилно устройство. Това твърдение, въведено в мотивите на оспорената заповед и послужило като фактическо основание за налагане на процесната санкция, не е безспорно доказано – нито преподавателят по химия е видял това, нито записът от камерата за видеонаблюдение в кабинета по химия е потвърдил тези твърдения. Обстоятелството, че телефонът е бил на коленете на ученика под чина му е само индиция за горното, но не и доказателство за извършено преписване. Т. поведение разбира се е укоримо и следва да бъде санкционирано, но за да бъде наложена санкцията законосъобразно, следва да е безспорно доказано. Това разбиране следва от естеството на приложената мярка – санкционна, с наказателен характер, а разпоредбата на чл.46, ал.3 от Закона за нормативните актове забранява реализирането на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез правоприлагане по аналогия или чрез тълкуване на правни норми, съответно по предположение за извършено деяние. Видно от приложения по делото тест по химия от въпросната дата, след като ученикът е решил сам останалите въпроси, работата му е била оценена с добър /3,90/, а на устното изпитване през следващия час е получил оценка много добър. Другите нанесени в електронния дневник оценки по химия са „много добър“ - 5. Следователно липсват други косвени доказателства, подкрепящи твърдението на административния орган, за да се обоснове извод за законосъобразност на оспорената заповед по отношение приложението на материалния закон.

По тези съображения съдът намери оспорената заповед за незаконосъобразен административен акт, който следва да бъде отменен.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Л. Д. К., действащ лично и със съгласието на К. М. К. – родител и законен представител, Заповед № 961/16.02.2023г. на директора на С. математическа гимназия „П. Х.“.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: